

Nimbul pasiunii

Partea a II-a

Din volumul de versuri *Conclavul Ursitoarelor*

de Adrian Șinca

Cuvântul autorului

Dragi cititori, m-am decis să scot acest volum de poezii care reprezintă una din etapele vieții mele literare.

Inițial am abordat poezia în etapa de pre-adolescență, participând la diferite cene literare. Mult mai târziu am decis să public primul meu volum de versuri *Pistrui pe Orizont*.

Conclavul Ursitoarelor, reprezintă o mostră a stilului poeziilor mele, fapt pentru care am introdus în el unele părți reprezentative din *Pistrui pe Orizont*. Veți observa o diferență tematică și de stil în poeziile alese pentru cele două volume.

Ciclul "Umbrele pe care le-am lăsat", reprezintă pentru mine o cristalizare a ideii și a stilului poetic.

În ciclul "Pierdut în amintiri" am vrut să surprind legătura mea cu natura, dar mai ales o parte a copilăriei mele petrecută la casa bunicilor. De-a lungul vieții mele am păstrat acest filon cu Bughea de jos, filon care m-a ajutat emoțional să traversez cu

bine separarea mea de țara natală. Imaginea pe care o păstrez legată de acest loc este în interpretarea mea similară cu imaginea Raiului.

Parafrazînd poetul Robert Frost care a spus "You can't go home again", "nu te mai poți întoarce acasă din nou", îi dau dreptate, dar acest lucru este valabil cu atît mai mult cu cît, unii dintre noi nu am părăsit cu adevărat" casa" nici odată. Actualul volum, *Conclavul Ursitoarelor* demonstrează exact acest postulat.

Mărturisesc că această culegere de versuri nu conține" tradiționala" prefață scrisă de un expert în domeniu, am ales conștient acest lucru, dorind să vă ofer o parte din sufletul meu.

Vă mulțumesc și vă doresc lectură plăcută.

Adrian Șinca -Robert Andrew von Sinc

MOTTO: "Nu poți găsi poezie nicăieri cînd nu o porți în tine" Joseph Joubert

Metempsihoză

În prima viață, eu am fost o floare,
Dar tu, cu un sărut, m-ai ofilit
Și amortit de-atîta nemișcare,
În așteptare, singur, am murit.

Un fluture în viața-a doua -am fost,
Iar tu o lumînare, erotic pîlpîind
Aripile pîrlite, în zborul fără rost,
În rugm-am transformat, din plin iubind.

Dar am trecut și în a treia viață,
Din nou cărările ni s-au unit,
Tu-rîu de lavă, eu- un sloi de gheață,
M-ai sărutat...și iară m-am topit.

Apocalyptic

Pe armăsarul palid,
cu pene de struț negre,
Ținând o coasă- n mîna,
Amazoana vine la clacă.

Simt un junghi în ceafă
Văd capul sărutînd firul ierbii
Și ninge cu rouă de sînge
O clipa de extaz senzual

Toamna în Eden

Așteptase- m toamna
Cu atîta-nfrigurare
Sperînd sa- ți cadă frunza
Acoperindu- mi visul carnal
Tocit de perpetua-mi rugă.
Dar în final, ceața s-a hotărît
Să ațipească pe coapsele tale
Numarînd stropii de rouă
Plingîndu mi de milă-n tăcere
Eu...șarpe, pe viață, năpîrlind
De dorință.

Insomnie

Întoarsă ești pe partea stîngă
Și cu piciorul îndoit,
Îmbujorată și plăpîndă
Ca un copil, de fericit.

Ți-e părul răvășit pe pernă,
Respiri egal și fără grabă,
Izvor de dragoste eternă,
Perfectă ești, ca o silabă.

Îmi simți privirea dintr-odată,
Îți deschizi lacătul de gene,
Zîmbești puțin înfiorată
Și îți întinzi brațele-alene.

Mă-ntrebi: "Tu te-ai trezit de mult?"
Eu îți răspund cu un surîs,
Îmi place glasul să-ți ascult,
Că te iubesc, e puțin spus.

Meșter de cuvinte

Aș vrea să fiu meșter de cuvinte,
Să iau durerea s-o transform în rîs,
Să ning vocale, șoapte potrivite,
Să pot s-alung și-al bufniței lung plîns.

Aș vrea să știu să împletesc cuvinte,
Să-ți fac hamac, unde să dormi în pace,
Aș vrea să șterg cuvîntul care minte,
Să-ți dau în loc cuvîntul care tace.

Aș vrea să fiu meșter de cuvinte,
Să retopesc cuvîntul "despărțire"
Și vindecînd cuvinte răstîgnite,
Să pot re'nvia cuvîntul de iubire.

Să șlefuiesc cuvintele aș vrea
Și mîndru să le-admir cum strălucesc,
Ca Phoenix să re'nvii în viața mea
Spunînd două cuvinte..."te iubesc".

Iubirea noastra nu se pierde

Iți țes o trenă de săruturi

S-o porți pe umerii tăi goi

Și regăsind vechi începuturi

Să-ți amintească de noi doi.

Iubirea noastră nu se pierde

Doar doarme cuibărita-n timp

Deasupra ei azi iarba verde

Tâșneste-acum din alb nisip.

Când drumurile diferite

Ne-or pedepsi în viitor

Firele ierbii răzlețite

Ți-or face pasul mai ușor.